

Formandens beretning ved Aalborg Kammermusikforenings generalforsamling tirsdag den 30. maj 2023

Så er vi forsamlet til generalforsamling igen og minder dermed os selv og omgivelserne om, at Aalborg Kammermusikforening ikke bare er et ligeGYldigt vedhæng til Musikkens Hus og deres professionelt organiserede udbud af musikoplevelser, men en selvstændig forening, et stykke selvorganiseret civilsamfund med baggrund i en folkeligt forankret musikinteresse, som har fundet sin plads inden for rammerne af en stor professionel kulturinstitution, som vi har al mulig glæde og gavn af at samarbejde med. Derfor hjertelig velkommen til jer, der er mødt frem her i aften. Jeg håber, I vil give jeres besyv med i forhold til vores virksomhed og vore planer.

Vores seneste generalforsamling blev holdt den 31. maj 2022 i et af Medborgerhusets mødelokaler. Undertegnede blev genvalgt som formand for endnu et år, og de to bestyrelsesmedlemmer, som var på valg, Bjarne Juel Nielsen og Jørn Rosborg blev begge genvalgt for en toårig periode. Ide Bylin Bundgaard gik ind i bestyrelsen som suppleant sammen med Judith Blauw. Efter nogle måneder måtte Jørn Rosborg desværre træde ud af bestyrelsen på grund af sygdom, og Ide Bylin Bundgaard overtog hans plads som bestyrelsesmedlem. Jeg vil gerne her sige tak til Jørn for hans store engagement i bestyrelsesarbejdet, som grunder sig i en livslang lidenskabelig optagethed af og glæde ved den store musik. Det har været meget inspirerende at have Jørn med i bestyrelsen.

Medlemstallet er på vej op igen. Før corona var vi omkring 100 medlemmer, men så faldt medlemstallet drastisk til 70 i 2021-2022. I sæson 2022-2023 har imidlertid 89 købt medlemskab, så det går den rigtige vej igen.¹

Sæsonen 2022-2023 åbnede den 13. september med en koncert med Den Danske Strygekvarter, som er et ensemble, det er svært at få nok af! Den spillede Benjamin Britten's charmerende, men sjældent hørte tre intermezzi, Schumann's tredje strygekvarter og Schubert's "Der Tod und das Mädchen" med den for dem karakteristiske perfekte timing og enestående balance og med deres evne til at få musikken til at lyde ny og frisk, som havde man aldrig hørt den før. Bedre kvartetsspil fås ikke.

Den 3. oktober havde vi besøg af en af Tysklands fineste liedsangere, tenoren Julian Prégardien, der gav os Schubert's sangcyklus "Die schöne Müllerin" sammen med den strålende italienske pianist, Saskia Giorgini. Et perfekt match: selv om de ikke tidligere havde optrådt sammen, fandt de hinanden i et intimt sammenspil, der fik den stakkels møllersvends drama med dets følelsesmæssige op- og nedture til at fremstå med en rørende ægthed, der holdt publikum i ånde fra først til sidst. Tættere kommer man ikke på den tyske romantik's sjæl, end det vi oplevede den aften.

En fransk klavertrio, Trio Sora, var vores næste gæster den 15 november. Den består af tre dygtige kvindelige musikere, der lægger særlig vægt på at fremdrage værker af store, men ofte oversete

¹ Denne oplysning var ved en fejl ikke kommet med i den mundtlige fremlæggelse af beretningen på generalforsamlingen, men blev tilføjet senere.

kvindelige komponister. Det prægede også programmet denne aften, hvor vi stiftede bekendtskab med den dybt interessante tidligt moderne franske komponist, Lili Boulanger, sammen med den højt begavede romantiker, Fanny Mandelssohn Hensel, hvis klavertrio i d mol afsluttede programmet. Af Lili Boulanger fik vi to fine satser "D'un soir triste" og "D'un matin de printemps", skrevet i 1918 kort før hendes tragisk tidlige død. Koncerten blev indledt med Beethovens klavertrio i c mol, op. 1 nr. 3. Desværre var pianisten, Pauline Chenais blevet syg, og en ven til de tre musikere, Jean-Baptiste Dulcet, sprang til med kort varsel. Det betød, at jeg med endnu kortere varsel måtte stille op som bladvender, så jeg fik ikke så meget ud af koncerten – jeg hørte stort set kun klaveret. Jeg tror, det blev en fin aften, selv om samspil og balance nok ikke har været helt så fintunet, som hvis det havde været det originale ensemble.

Vi bestræber os på at komme godt rundt i kammermusikgenrerne i løbet af en sæson, så vi skal gerne have blæserne repræsenteret også. I år faldt valget på et rigtig dygtigt ungt dansk ensemble, Carl Nielsen Kvintetten, som spillede for os den 29. januar. Ensemblet består af unge blæsere med fast stilling i danske og svenske symfoniorkestre, som alle har deres musikalske udgangspunkt i Tivoligården. Jeg var desværre forhindret i at høre koncerten, men jeg kender kvintetten som et dynamisk og meget velspillende ensemble med meget charme og musikalsk energi, og jeg har ikke hørt andet end godt om koncerten, som foruden Carl Niensens vidunderlige blæserkvintet bestod af mindre kendte værker som Chabriers Espana, Niels Viggo Bentzons Variationer for blæserkvintet og Henri Tomasis Cinq dances profanes et sacrées.

Siden vi forøgede antallet af koncerter i en sæson til syv, har vi haft en målsætning om at bruge en af koncerterne til at præsentere et ungt dansk talent på vej frem. Det ender ofte med at være en pianist, og sådan blev det også i år, hvor Kristian Riisager den 22. februar stillede op med et program, der stiller store krav til teknisk overskud og musikalsk overblik, krav som blev indfriet ganske overbevisende. Vi fik tre satser fra Ravels Miroirs, Sergei Prokofievs virtuose klaversonate nr. 7 og Rachmaninovs Ti præludier, opus 23.

Andreas Brantelid er en musiker, der fuldt fortjent nyder stor popularitet, ikke mindst i Nordjylland, og han og hans norske makker, den fremragende pianist, Christian Ihle Hadland, udgør en duo af højeste internationale standard, så det er ikke mærkeligt, at deres koncert hos os den 25. marts tiltrak det markant største publikum i denne sæson. Vi fik i første afdeling et helt klassisk program med Beethovens variationer over Mozarts "Bei Männern welche Liebe fühlen" og Brahms' e mol sonate, og i 2. afdeling et par fine, mindre kendte værker fra det tyvende århundredes begyndelse: to cellosoner af amerikaneren Samuel Barber og englænderen Frank Bridge, værker, der afgjort er et bekendtskab værd, ikke mindst som de her blev spillet af to af vor tids bedste skandinaviske musikere.

Og så afsluttede vi sæsonen den 29. april med et musikalsk højdepunkt, der er svært at overgå. Den hollandske klaverduo med brødrene Lucas og Arthur Jussen er endnu relativt ukendt i Danmark, så det var med en vis stolthed, vi kunne præsentere denne helt enestående duo for det nordjyske musikpublikum. Deres samspil er fuldstændig unikt i præcision og samstemthed, både når de spiller fihændigt på ét klaver, og når de koncerterer med hinanden på hver deres flygel. De råder over et teknisk overskud, som får de mest virtuose passager til at lyde let og ganske ubesværet, og de magter at få komplicerede strukturer til at fremstå med enestående transparens. Vi kom

godt rundt i det ganske righoldige repertoire for fire hænder og to klaverer, hvoraf en del er skabt til hjemmebrug af dygtige amatører, som f. eks. Mozarts C dur sonate og Schuberts A dur rondo for fire hænder, som brødrene fandt uanede dybder i, mens andet er stor koncertsalsmusik som Chopins fantastiske, virtuose Rondo i C dur for to klaverer, Sjostakovitjs forrygende Concertino i a mol og Rachmaninovs store suite nr. 2 for 2 klaverer. Det blev en aften, jeg sent vil glemme, og jeg tror ikke, jeg er den eneste. Desværre var publikumstilslutningen lidt sløj, hvilket nok skyldes, at koncerten fandt sted en lørdag aften. Bl.a. savnede vi i påfaldende grad den unge del af publikum. Synd for alle dem, der gik glip af en enestående oplevelse.

I lighed med tidligere sæsoner har vi også i år haft et koncertsamarbejde med Pro Musica. Det består i, at vi går ind og medfinansierer en af Pro Musica koncerterne, som er mere ressourcekrævende end normalt, og i år gjaldt det en koncert den 22. april, hvor Yana Deshkova havde inviteret tre af sine internationale musikvenner, Bogdan Bozovic, Andrey Vitovich og Romain Garioud, alle tre strygere, til at spille sammen med kollegaer fra Aalborg Symfoniorkester, hende selv, Matthias Hehrmann og Evdokia Ershova. Dermed opstod en ny strygersekstet, der kunne opføre en sekstetversion af Mozarts Sinfonia concertante, sekstetten fra Richard Strauss' Capriccio og Tjaikovskijs Souvenir de Florence. Det var forbavsende så godt det lykkedes at skabe et homogent ensemble med et overbevisende fælles musikalsk udtryk på bare et par indstuderingsdage. Vi vil gerne støtte den slags vellykkede initiativer også i fremtiden.

Pengekassens tilstand ved indgangen til denne sæson gav kassereren nervøse trækninger, men heldigvis gik det som sædvanlig: vore trofaste sponsorer svigtede ikke. Aalborg Kommune og Det Obelske Familiefond har i alle årene været det faste fundament for vores økonomi, og vore ansøgninger til en række andre fonde gav også positivt resultat, og det er vi dybt taknemmelige for. Jeg ved ikke hvor det danske mulikliv havde været henne uden fonde som Augustinus, William Demant, Louis-Hansen, og det er de samme, vi finder igen og igen på sponsorlisten til klassiske koncerter over hele landet. Uden deres bidrag var det meget lidt, der kunne finde sted af det, som holder os oppe i disse brogede tider. Vi har grund til at sige tak til dem alle.

Samarbejdet med Musikkens Hus, med hvem vi deler indtægter og udgifter, giver os økonomiske muskler til at give vores koncertrække et ekstra løft, så vi kan præsentere koncerter på et niveau, man ellers skal til de store byer i Europa for at opleve. Det er vi stolte af og taknemmelige for. Så vi har al mulig grund til også at sige tak for det storartede og helt gnidningsfrie samarbejde med Musikkens Hus, lige fra chefniveau i skikkelse af Tecwyn Evans og det administrative personale helt ned til de altid venlige og hjælpsomme unge mennesker som varetager serviceopgaverne ved koncerterne. Tingene fungerer, og det er altid rart at komme i Musikkens Hus. Det siger vi tak for.

Tak også til mine kolleger i bestyrelsen for godt samarbejde, hyggelige møder og gode ideer og input omkring programlægning og praktiske spørgsmål. Det er godt at dele fælles opgaver og oplevelser med jer.

Og til sidst skal der lyde en tak til vore trofaste medlemmer, som møder op til koncerterne som et publikum, hvis modtagelighed og åbne attitude over for de optrædende igen og igen bemærkes af de musikere, der spiller og synger for os.

Skørping d. 30. maj 2023 Bjarne Troelsen